

INFORMACJA DO WNIOSKU O WYDANIE DECYZJI
O UWARUNKOWANIACH ŚRODOWISKOWYCH DLA PRZEDSIĘWZIĘCIA

gniazda tarłowe, w których w warstwie żwirowej zasypane są zapłodnione jaja (troć). Dla przeżycia jaj decydujące znaczenie ma stopień zapiaszczenia i zamulenia frakcji żwirowej. W przypadkach, gdy ten stopień zapiaszczenia jest znaczny (piach stanowi powyżej 30 % frakcji), następuje masowa śmiertelność ikry i wylęgu z powodu niedotlenienia.

W rzekach żwirowych transport rumowiska odbywa się okresowo, jedynie w czasie największych wezbrań związanych z największymi prędkościami przepływu. W ruchu tym biorą udział ziarna piaskowe i żwirowe o średnicach proporcjonalnych do prędkości wody i to dopiero wtedy, gdy zostały przekroczone dopuszczalne naprężenia styczne w dnie odpowiedzialne za równowagę położenia ziarna wobec naprężeń wywołanych tarciem przepływającej wody. Raz rozpoczęty ruch ustaje przy prędkościach znacznie mniejszych niż te, które go spowodowały, a samo przemieszczanie się żwiru sortuje wielkość jego ziaren w proporcji do prędkości wody, przy której się osadzają. Muł i części pylaste zazwyczaj wynoszone są z układu rzeki żwirowej w dół, do morza. Piasek także przemieszcza się poza obszar koryta meandrującego swobodnie w szerokiej terasie zalewowej. Jeśli rzeka ma możliwość rozlania się w obszar terasy zalewowej, piasek osadza się na niej, czasem równomiernie, częściej w postaci wałów przykorytowych. Dlatego też przy przebudowie trasy w przypadku ingerencji w koryto rzeki i strefę brzegową niedopuszczalne jest regulowanie brzegu i zważanie rzeki (zmniejszanie przekroju hydraulicznego), gdyż nawet fragmentaryczne skanalizowane lub wcięte koryto i brak terasy zalewowej mogą być przyczyną wleczenia piasku korytem i zamulania żwiru, poprzez uniemożliwienie usunięcia piasku do wałów przykorytowych i terasy zalewowej. Może to spowodować uruchomienie transportu piasku, który transportowany w dół rzek stanowiłby zagrożenie dla tarlisk i gniazd tarłowych. Niestety większość miejsc przecięcia się trasy sieci kanalizacyjnej z rzekami została już w przeszłości uregulowana, a procesy opisane wcześniej uruchomione. W przypadku, gdy nie da się uniknąć podczas modernizacji prac w korycie i strefie brzegowej, należy je prowadzić w terminach poprzedzających okres tarła salmonidów (czerwiec, lipiec, sierpień) tak, aby prowadzone prace nie zagraziły gniazdom oraz złożonej w nich ikrze. Biorąc pod uwagę długi okres inkubacji ikry salmonidów cały okres od momentu tarła (wrzesień) do czasu wyjścia wylęgu z gniazd (marzec-kwiecień) należy uznać za niedogodny do prowadzenia prac w korycie.

Jednakże najważniejsze dla ochrony wód byłoby zaniechanie jakiegokolwiek ingerencji w koryta cieków poprzez wykonanie przecisków pod dnem cieków, unikając tym samym wszystkich opisanych wyżej niebezpieczeństw.

WÓJT GMINY
SŁUPSK
76-200 SŁUPSK, ul. Sportowa 34

Z up. WÓJTA GMINY
mgr inż. Edmund Ścibisz
ZASTĘPCA WÓJTY